

blive fysfelfatte paa en Tid, hvor Landbruget ikke har Brug for deres Arbeidskraft. Jeg figter herved til Lugningen om Foraaret, men fremfor Alt til, at henved $\frac{2}{3}$ af Arbejderne fysfelfattes om Vinteren, hvilket fremgaar af nogle Dplysninger; fom jeg feneze har erhvervet mig. Og med Hensyn til Vinteren, maa Landmændene dog vel indrømme, at, naar en Lærker skal leve med Familie for 50 Dre om Dagen og Koften til fig selv, turde dette dog være noget smalt. Jeg fer alftaa ikke ligere, end at det haade lige over for Landbruget, lige over for Arbejderne og lige over for den økonomiffe Status i det Hele taget vilde være meget heldigt, hvis denne Induftri kunde drives, og det er dette Forsøg, dette Experiment, fom vi nu fkal fe. Skulde derimod de to Fabrikker ftandfe, vil dermed en Kapital gaa til Grunde, og det vil da være ikke faa kort, inden dette Forsøg vil blive gjentaget. Jeg føler mig nemlig forviſfet om, at det vil blive gjentaget, men førft efter en Række af Aar, hvor det faa muligvis og forhaabentlig vil blive ført til Ende. Naar man endvidere har fagt, at Landbruget — fom det med en vis Paſthos blev fagt — Gud fte Lov hidtil har ftaaet paa fine egne Ben uden al Hjælp fra Staten, faa fkal jeg minde om, at dette ikke er rigtigt. De Herrer behøve blot at gjennemgaa Kinantslovens § 19, 3die Affnit, og De vil der fe ret fjerne Summer begjærede til Landbruget; jeg figer ikke, at det er for ftore Summer, jeg mener, at man i et agerdyrkende Land ikke behøver at være faa hange for at notere nogle Summer dertil. De Herrer ville kunne overbevife fig herom i den Betænkning fra Finantsudvalget, fom nu ligger for, at vi i Holbæk Amt til en ftyologiff Station bevilge ikke mindre end 14,000 Kr. til Forsøg. Jeg er selv med dertil og mener, at det er rigtigt; men hvorfor kunde man ikke ogfaa der ftille fig paa et ophøiet Standpunkt og fige: Det er kun rene Forsøg, lad dem, der have Tro dertil, prøve deres Kapitaler derpaa. Jeg fkal minde om Forsøgsmarken herude ved Landbohøifkolen, den kofter adftillige Lunder, men jeg har ikke Noget imod den, jeg betragter ivertimod diſe Forsøg fom gavnlige. Lad mig minde de Herrer om en Ting til, og det er, hvormeget have ikke Smaaproprietærene, dels vore egne, dels i Lybſkland, offret paa Forsøg? Vi have tidt let af dem, og der har tidt været meget at le af i hele deres Maade at tage Sagen paa; men jeg vil fige, at der er indfamlet adftillige Erfaringer ved diſe Forsøg og ved de Kapitaler, fom Landmand have tilfat, og fom de mange Gange selv ere gaade tilgrunde ved at have tilfat. Vi fkalde ikke faaledes ftille os paa et ophøiet Standpunkt og mene, at vi have gjennemffuet Alt, og at vi ere klogere end Alle, have ftørre Indfigt end alle andre Menneffer og Lande, og i faa Henseende kan jeg være enig med Udtalelfer, der alt ere fremkomne. I alle andre Lande har man ftillet fig paa en ganffe anden Maade over-

for denne Induftri. Naar vi hjælpe den, figer et æret Medlem (Lauver), kunde vi komme til at hjælpe alle Induftrier, Sodafabrikker, Olfabrikker og mange andre ffjønne Ting. Sventaler om dette? Det Spøefte, her kunde være Tale om, var at gjøre Noget for, at Fabrikkerne kunde komme til at føre deres Forsøg til Ende. (En Stemme: Hvad fkal der gjøres?) Det ærede Medlem spørger, hvad der fkal gjøres; jeg har ikke ftort Naab om at overbevife det ærede Medlem, jeg har ikke talt, fordi jeg har ment, at det ffulde have videre Følger — nu vel at mærke, — men jeg har talt, fordi det, selv om det hverken fik Følger nu eller fiden, altid er tilfredsftillende, naar man tror, at man er i Mindretal, at faae fagt, hvad man har paa Sinde. Det er ogfaa tilfredsftillende for Andre, der ftaa udenfor; de kunde ellers tro, at, naar diſe Grunde vare komne frem, ffulde det nok have virket, men netop derfor har jeg tilladt mig at tale udførlig derom og har ikke i det Stykke funnet efterkomme den ærede Formands Opfordring. Jeg har troet at fkyldte denne Sag dette, de Mænd og de Kræfter, fom have været i Bevagelſe i denne Sag og udarbejdet faa udførlige Skrifter. Man kan mene, hvad man vil, om denne Sag, Ingen fkal kunne negte, at, der fom den Mand, der har taget denne Sag ivrigt og virkſomt fra Landbrugets Standpunkt, ikke havde virket for vort Landbrug, vilde Udftilligt deri have fet anderledes ud, end det nu gjør, og neppe faa godt. Det er Grunden til, at jeg har tilladt mig at udtale mig faa udførlig, flet ikke det, at jeg ventede, at det ffulde have nogen Virkning paa de ærede Medlemmer.

Winther: Det er jo Skade, naar en faadan Sag er bleven opfat i nogle Dage, at der ikke foreligger en Tidende, hvoraf man kan fe, hvad der egentlig er blevet fagt, thi da er det faare vanffeligst at imøbegaa, hvad der er kommen frem i det tidligere Møde. Jeg fkal derfor ikke forſøge paa at huſte Alt, hvad der blev fremfat, men fkal kun tillade mig at minde om, at de Indvendinger, fom ere gjorte imod mig, ere fremkomne fra Mænd, der delvis flaa paa et ganffe andet Standpunkt med Hensyn til hele denne Sag end jeg, og det er derfor, at vi ikke kunne forftaa hinanden. Det blev faaledes udtalt her, at det var et fundt og naturligt Standpunkt, man ftillede fig paa, da man vedtog Loven af 3die Mai 1873. I den Henseende fkal jeg bemærke, at dette er udtalt fra Mands Side, fom mene, at det er det Rigtigfte, at Tollden vedbliver at give en faa ftor Indtægt, fom den hidtil har givet. Fra deres Standpunkt er dette naturligt — det indrømmer jeg — men de Herrer, fom ville kritifere min Udtalelſe, lade, fom om jeg ffulde være forpligtet til at ftaa paa deres Standpunkt. Nu er det derimod beftjendt nok for de ærede Herrer, der her i Thinget lægge Mærke til de Forflag, der fremkomme, at jeg er